

РЕШЕНИЕ

№ 24272

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8979** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от „А1 България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез юрк. Я.З. срещу Решение № 2962 от 24.06.2024г. по нахд № 1698/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 131-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-2300616/04.12.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „А1 България“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1800,00 лв. на основание чл.413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ за извършено нарушение на чл.5, ал.1 от Наредба №3 от 19.04.2001г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че изводите на съда противоречат на събраните по делото доказателства. Оспорва се като неоснователен отказът на СРС да допусне извършване на очна ставка между свидетелите Г. и Д., поради противоречие в показанията им относно това дали в ползвания от двамата автомобил е имало каски и

колко са били те, както и по отношение на отказа съдът да приеме като доказателства два броя снимки, касаещи процесния автомобил и съдържашото се в него оборудване. Изразява се и несъгласие с мотивите на съда, че в случая не е приложима разпоредбата на чл.415в от КТ за квалифициране на нарушението като маловажно предвид на това, че към датата на проверката – 02.10.2023г. на всеки от техниците вече е била предоставена каска, за което е съставен протокол за лични предпазни средства – каски. Искане се обжалваното съдебно решение и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа от процесуален представител. Ответникът по касация – директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, представляван от юрисконсулт И. в съдебно заседание оспорва жалбата като недоказана. Сочи, че представените с жалбата снимки не следва да се кредитират, тъй като не съдържат данни, а списък за връчването на каски на работниците е изготвен няколко месеца след извършване на нарушението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 2962 от 24.06.2024г., постановено по нахд № 1698/2024г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна следното: на 16.11.2022г. бил сключен трудов договор между „А1 България“ ЕАД като работодател и К. С. Д. като работник, с който последният бил назначен на длъжност „техник“ в дирекция „Инфраструктура на мрежата и фиксирани услуги“, зона „С. - И.“, зона С.. Д. постъпил на работа на 21.11.2022г. и съгласно връчената му длъжностна характеристика за длъжността „техник“, задълженията му включвали изграждане и поддръжка на кабелно-разпределителната мрежа до крайното устройство в дома на клиента.

На 28.07.2023г., свидетелят Д. и колегата му- свидетелят И. Г., също служител на дружеството - касатор били изпратени за извършване на монтаж на клиент, на адрес [населено място], [улица]. При започване на действия по монтаж на оптичен кабел за Интернет и телевизия, около 10,20ч. на същата дата, свидетелят Д. направил опит да се качи на покрива на едноетажната жилищна сграда посредством метална стълба, държейки се с едната ръка за стълбата, докоснал с другата ръка неизолирана част от захранващия къщата електрически кабел, като по този начин попаднал под напрежение и паднал на земята от около 3 метра височина.

Във връзка с настъпилата трудова злополука, служители от “Инспекция по труда” - С. област извършили проверка за спазване на трудовото законодателство от страна на дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ, като

били изискани съответните документи. Касаторът представил Списък на длъжностите и работните места в дружеството, на които се дават специално работно облекло и ЛПС, според който за длъжността „техник“ се предвижда осигуряване на лични предпазни средства, включително и каска; Списъци на лицата, които трябва да получат лятно работно облекло, съответно летни работни обувки за периода 2023г. - 2024г. според които такива са били осигурени на свидетеля Д.; Списък на допълнителни предпазни средства, задължителни за колите на всички техники, извършващи дейности по основната въздушна кабелна мрежа, в който било посочено, че автомобилите са оборудвани с по 2 броя каски. Обаче "А1 България" ЕАД не представило документи, които да съдържат данни, че на свидетеля Д. е била осигурена предпазна каска.

Във връзка с извършената проверка на 02.10.2023 година бил съставен акт за установяване на административно нарушение срещу "А1 България" ЕАД за това, че на 28.07.2023г., в качеството на работодател, не е осигурило на Д. - „техник“ в дирекция „Инфраструктура на мрежата и фиксирани услуги“, зона „С. - И.“, лично предпазно средство - каска, определено в Списък на длъжностите и работните места в дружеството, на които се дават специално работно облекло и лични предпазни средства, определени по видове, риск и срокове на износване, съгласно Наредба № 3 от 19 април 2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място, квалифицирано като нарушение на чл.5, ал.1 от посочената Наредба. Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

С обжалваното решение СРС е приел, че нарушението е установено и че правилно е ангажирана отговорността на дружеството-работодател, и е потвърдил НП. Решението е мотивирано с показанията на разпитаните свидетели и приобщените писмени доказателства.

Решението е правилно.

Касаторът не е представил писмени доказателства, за това, че на свидетеля Д. е предоставена/дадена/зачислена каска, като лично предпазно средство. Със списъците се установяват длъжностите и работните места в дружеството, на които се дават специално работно облекло и ЛПС; лицата, които трябва да получат лятно работно облекло, и задължителните за колите на всички техники, извършващи дейности по основната въздушна кабелна мрежа допълнителни предпазни средства. С тези документи не се установява на Д. да е дадена каска. Това обстоятелство не се установява и със свидетелските показания. Свидетелят Д. е категоричен, че когато е постъпил на работа е получил панталон, тениска, работно облекло и инструменти, но каска, колан и ръкавици не са му давани. Тези показания не противоречат на показанията на свидетеля Г., поради което неоснователно е касационното възражение, че е допуснато процесуално нарушение след като противоречията не са отстранени чрез извършване на очна ставка. Г. е свидетелствал, че в колата е имало каски, но те са били зачислени на него, както и че за: „вана и оборудването съм се разписвал аз“ /л.113, гръб, л.114, д. № 1698/2024г./. От тези показания извод, че зачислените на Г. ван и оборудване са предоставени за ползване на Д. не може да се направи.

Правилно районният съд не е приел като веществени доказателства представените му два броя снимки – на МПС и на багажно отделение на МПС. Данни за времето на изготвянето им и за техния произход не са представени. Но дори да се приеме, че снимките касаят използвания от Г. и Д. автомобил няма доказателства, че вещи,

намиращи се в него са дадени за ползване на Д..

С оглед изложеното правилно СРС е приел, че законосъобразно е ангажирана отговорността на „А1 България“ ЕАД по реда на чл.413, ал.2 от КТ. Имуществената санкция е определена в размер около минималния и основания за намаляването ѝ не са налице.

Неоснователно е и касационното възражение, че СРС неоснователно не е приложил разпоредбата на чл.415в от КТ. Според тази норма за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв..В случая са налице и двете кумулативно дадени предпоставки при наличието, на които не се прилага разпоредбата. Нарушението не е отстранено веднага след установяването му, а за работника Д. от нарушението са произтекли вредни последици. С представения пред АССГ протокол за лични предпазни средства – каски, налични към 02.10.2023г. не се доказва отстранено нарушение, тъй като в протокола не е посочена налична каска за пострадалия Д.. Нарушението, за което е санкционирано дружеството касае работникът Д. /който към датата на разпита му в СРС е бил в неплатен отпуск/ и това нарушение не е отстранено.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатира съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноси е неоснователна. С оглед надлежно заявеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по касация, касаторът следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН ,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2962 от 24.06.2024г., постановено по нахд № 1698/2024г. по описа на Софийски районен съд, 131-ви състав.

ОСЪЖДА „А1 България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, със седалище [населено място] сумата 80,00 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: